

מסורת הש"ס

(א) [עירויזין לא: גיטין ס'ד
חולין י"ב.] (ב) קיין פ"ב
מ"א, (ג) [רש משנה דרך
ארכן,] (ד) [הוריות ו:]
(ה) [וע"ע בחום' גיטין ס'ד
ד"ה אסור,] (ו) [נכסד הכ"ט
בחם' קיין פ"ב משנה א'
נראה להחוס' לא גרסי בגמ'
ק' דלילו קן מפורש קין לו
תקנה ערב'ן,] (ז) ג"ר א"מ
שמינה כ"י אצל כל כ"ו,
(ח) ש"ך לע"ב, (ט) ג"ל בענין
אחר,

הגהות הב"ח

(א) גמ' חשה קטם רמת
השליח אסור בכל הנשים:
(ב) שם היה נסיבא
לגברא מ' משוי: (ג) רש"י
ד"ה בשלמא בתרא הד"א
עם ד"ה אלא וכו' זה את
זה אלא הכי קאמר כ"ל
והד"א:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה בשוקא אשכח
ובו' בלומר. עי' תמוז
דף טו ע"א מוס' ד"ה
למנא חזא: ד"ה מ"ט
ובו' מולאם פרק ר"ה
קסא לי כיון דנקטו דנידו
ליבס אס כן עדיין קשה
הא הוא בעמנו יכול לגרשה
עתה לבשתמיים דלא הוי
דבר שלא בא לעולם וא"כ
מצי משוי שליח כמו בחלה
ל"ע:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א רש"י ד"ה קן סתומה
וכו' או שפרסה לצין
תחזות מתחת ג"כ עיין
לקמן דף כא ע"ב רש"י
ד"ה והיטט שעתה וכו'
ובשער התלך פ"ד הלכה
א' מהל' פהמ"ק: [ב] תוב'
ד"ה כי משוי וכו' בקדושין
שחול לא עשאו שליט לך
ולא כנ"ל: [ג] ב"ד לך
פירי אחמתי בללמא ממתי
נמחא מלת ממתי:

מוסף רש"י

אסור בכל הנשים
שבעולם. שם וז קרובת
הקובות שקדם לו שמו
היא. אלא אם כן חזר שמו
לומר לו פלונית קדשתי לך
או לא קדשתי לך שום אשה
(גיטין טו). חזקה שליה
עושה שליחותו. כל
המלווין עושין שליחות
ומחזיקין להו בפק. מאחר
שמלכו שליחותן
(בבלי).

פי' הרא"ש

כגון שאמר הריני נזיר לזמן ידוע שאז יתחיל נזירותי וקודם הגעת הזמן אירע לו אונס: אסור בכל הנשים שבכלום דשמה קדש שלוחו אחת מקרובותיה: קן סתומה שלא לירש אויו לעולה ואיויו לחטאת או שפרשו לבין חטאות הממות כגון שמתו בעליהן או נתכפרו באחרות הדלכה למשה מסיני שימותו וה"ה דהוה מצוי למתני קדש מפורשת מצד שפירש אויו

לא וקדש לו אשה ססס. שלא פירש לו באלו עיר ואילו אשה: חוקש
 שליח עושה שליחותו. והלך וקידש לו אשה וכיון שלא פירש לו הי
 מינייהו קדיש ליה ולא ידע איזו קידש לו ואי דרר אותו האיש ונסב
 איתתא דלמא וזו היא אמה או בתה או אחותה של אותה האשה שקידש
 לו שולחו והן כולן אסורות לו כדאמר
 הסס א (קדושין דף עו) המקדש את
 אשה חסר עליז עבד פריית: קת
 סססס. אחד מחייבי קניין כגון הזב
 והזבה יולדת ומאורע שהפרישו להן
 שתי תורין או שני בני יונה ועדיין לא
 קרלו להן שם איזו לחטאת ואיזו לעולה
 ופירח גוזל אחד מהן לאויר העולם א' או
 שפרחה לבין חטאות מתות כגון שהיו
 שם א'מה' חטאות המתות כגון חטאת
 שפיצו עוליה כו"ו נתעברה ביניהן
 ואין ידוע איזו היא דלין כל שוב תקנה:
 יקה גוזל לשני. ואח"כ יפירש אחד
 לחטאת ואחד לעולה: (גליון להכי
 קאמר בין חטאות המתות דאילו
 נתעברה בין חטאות חיות והכן חטאות
 ידיה יניבו מצי למיסב חד מינייהו
 ועבד ליה זוג להאי והא דלא נתעבר
 הוה אקריב לה עולה: ואילו ידע
 מפורש. שפרח אחד מהן ואילו וקת
 איזו ב' היא אין לו תקנה לפי שאין
 יודע איזו לחטאת ואיזו לעולה ד' ואע"ב
 דפירש כיון דלא הוי מרזייהו קמיה לית
 בהו היכרח דלא ידע אי האז שני הוי
 חטאת או עולה: ואילו שאר קניין
 דעלמא מסקנא ואמאי לימא. לכל מאן
 דמייתי קניין היינו האי דפרח לפלוני
 אתמול ומנלא מתכפר דקרבן שצריך
 דהא אחרת שהוא אסור בכל השנים
 שזעולם: אמר ליה אמינא כך אלא
 אשה דלא נייידא. דכל כבודה בת מלך

פנימה והואיל דקביעה הוה ליה כמחלה הוה על מחלה ואסור ואת מותב
 לי מאיסורא דנייד דאיכא למימר דהם צדין הוא דלישטרו משום
 דאית בה טעמא דכל דפריש מרובא דהיתירא פריש: ובי **אימא גבי**
אשה גמי אימור. האי בעל אשכחיה להאי איתמא צווקא דניידא
 ולישטרי בה דכל דפריש מרובא פריש אכתי לא דמי דאילו איתמא
 דהרל לניחומא כיון דעייילא צביה הוה אי קבועה אצל גבי קן לעולם
 הוה לא איסורא דניידא: ומודי ר' **יוחנן צבאש** **שצין לה צב כו'** ולא
אחא. פניה אשכח"פ וכו' דלחמר מכן הוה לא מדא מהני קרבנותיה
 פניה כיון דבזמן ששילא זה שלוחו היתה האמת נשואה והאמת פניה
 ובא זה ו וקידש את הפניה אין חוששין לומר שמא שלוחו בא לכאן
 וקידש את אחותה לאחר שנתגרשה ונמצא זה פוגע בצחותה ויש בו
 משום איסור שתי אחיות דסתמא דמילתא כי משוי אייניש שליח במילתא
 דקיימא קמיה בלא איסורא אצל במלתא דלא קיימא קמיה כגון ו דבהאי
 שעתא דקא משוי שליח להאי הוה מינסבא לבזרר לא משוי אייניש שליח:
בשלמא בשרא. להכי מגלה את הראשון ׀ דזה קאים קמיה האיך מיר
 קדמאה ואיכא למימר דהואיל קאים קמיה מיחייב בקרבן תגלתתו: ו
אלא קדמאה. אמאי מגלה את השני והא בזהאי שעתא לא הוה האי
 מיר קמיה ואת הוא דלמרת ׀ מילתא דלא קאים קמיה דאיניש לא
 מסיק דלעמיה לבצולי עילויי ׀ ואמאי אמרת דמגלחים זה את זה:

מספק^ט ומשני כי משוי איניש שליח במילתיה דלחיה מני עבד וכו' ש
בגילוח השני אבל שליחותא^י (בעא) דלח^{יב} מני איניש משוי שליח אלל^א
לשווייה שליח לקדש לו אף כשתגברש ואף קדשה^{יג} השליח אינה מקו
לי קמח והפרישי חלה בצבזרי וגם למילתיהם של בית רבן אומרים
היתה יכולה בעגמא להפריש חלה מקמחא וז' אשני בר חיובא שאין כ
ולומר עיסה זו חלה חלה על קמח לכשיהיה יגילוש ודברים שצדקה
קריו שפיר צא לעולם כיון שצדקה לעשות כדאמר פרק האומר לח
ערוגה זו מחוברת לכשימלאו ומלאו דבריו קיימין דכל שצדק
טעמא לחודא לא סגי לן למימר דמני למיעבד שליח כאן כיון דצ
בצבזרי כתוב גט לארוסתא כשתאניסנה אגרסנה הרי זה גט מפני
מציציה ליה איהו לנא עשה ולגרסה אליו ודאי כיון דהשתא
הכא מני כיון דהשתא איהו לא מני להפריש אלא קריו צדק מה שצדק

היה צריך לפרש ובלבד שיכיר התשורת אם היא חטאת או עולה דאם אינו מכירה אינו יכול לקרובה: שהעולה נעשה למעלה והחטאת למטה ולזה לא הוציא תנא קמיה טעמיה ונאם אורחא: אם חטאת כשנאבד דגיהא היא חטאת ודאם וקיל לזכירה אינו נקט ק"ט כחטמהו ונאם אורחא: וכלא א"כ כנבדו ואם היה מפורש היה חסל שנים נעשר: ואילו שני קינן לעילא ומתקנין לו: וסמל א"כ שפדחה היה אחת חמך ומנצבת מתקנין כחבריו: אמרנן ל"ז איסור נדיחא דשבעה קבוצותו כיחיה הלכך היה חשוב כי"ז לה גשיש שבעולם כמחצה על מחצה ואילו שני קינן וקודש: ואם גשיש שבעולם היה נאדורכל כ"ז לה גשיש שבעולם ספק קרובות ואילו א"כ ניידי משום

הריני נזיר פרק שני נזיר

לכל זריכה אטו רישא: **אסור** בכל הנשים שבועוֹם. וזאת וכ"ע יאסרו לישא נשים דשמה זאת היא שנתקדשה ע"י שליח ולר"ת: דהנשים נאמנות לומר לא נתקדשתי מינה גדולות קטנות שאין יודעות אם אביהם קבל עבורן קדושין² מאי איכא למימר וכבר מת אביה וי"ל דמדאורייתא אפילו הוא שרי לישא דלאיני בטר רובא ואלו מלומדן מקרובות המקודשת הוא ואינו אלף קנסא בעלמא שעשה שליח קסם ולא פירש לו קדש לפלוגית ולדידיה קנסו ולא חרינו לא קנסו [ואי"ת] וליהוי איסורא דאורייתא דהויא ליה קבוע וכל קבוע במחאה על מחאה דמי וי"ל דלא אמרינן קבוע במחאה דמי אלף כשהאיסור ניכר לעצמו וההיכר ניכר לעצמו אבל כשאין האיסור ניכר לעצמו לא אמרינן קבוע³:

קו סתומה. דז חצה ויולד
שמציין מטאת העוף ועולת
העוף וסתומה פירוש זכ חצה⁴
שהבעלים לא פירשו בשעת לקיחת
בעלים אחיזה לעולה⁵ ומס"ה נקט סתומה
לדאי מפורשת הלא נרץ לאסרין ולפרש
אחזו פרט מהיה [אן] החטאה וכלפי
קיר צלשונו ואמר דפרט אחד מהם:
ואילן שאר קינין בעלמא מתקנן
ואמאי לימא בל דרא וחדא
הוא. [דלמא]⁶ אותו שפרט כלומר
והוקבע כבר לראובן ואין ילא שמעון
זו ידי חובתו וא"ת והא כבר פירשנו
לנעלמא לא קנסו ויש לומר דמשמע
ליה דשאר קינין דעלמא אפי' לראובן
מיתקן אם יטיבך לקן דאפי' לזיזא
אחרת] אמאי לא קנסו לזיזא הי"נ
יקנסוהו שלא שמר קיניה ולומר שזה
פרט מקן ראשון והוקבע לזיזות ראשון:

אִשָּׁה דָּא נִידָא. וְהִי לָלֹא קִבּוּעַ לְגַמְרִי כְּדִפְלִי מִ"מ דְּמִיָּא קֹאֶת
לְקִבּוּעַ וְיֵשׁ לַהֲמִירָא: **בְּשׁוּקָא** אִשְׁכַּח וּקְדִישׁ. * כְּלוּמַר
הֵיכָא דְּמַלְא אֹתָהּ בְּשׁוּקָא הִיא לָנוּ לוֹמַר שׁוֹכֵל לְקַדְּשָׁהּ דְּלֹא קִבְיַעָה
הוּא וְאִ"כ לֹא הוּא? **קִבּוּעַ: הָתֵם** הֲרֵינָהוּתָא. וְדַמִּי לְקִבּוּעַ:
בְּאִשָּׁה יָלֵךְ בֵּית בּוֹ. * פִּי כֹגוֹן ¹⁷ [שְׁמַנְאָן] שְׁלִים בְּרָ"ה נִיסָן
אֶלֶל כִּלָּה קִרְבּוּמֵי שְׂרָאִיָּה רַחֵל וְזוּ לְאֶסְרוֹ מִקְדוּשֵׁיהּ הוּוּ
נְשׂוּאוֹת בְּרָ"ה נִיסָן כְּעֶשְׂהָהּ שְׁלִים וְאֵעִ"פ שְׁמַגְרָשׁוֹ קוּדֵס וְיֵשׁ הַקְדוּשָׁן
מוֹתֵרָה רַחֵל וְזו לְמַשְׁלָה כְּדַמְפְּרֵשׁ טַעְמָא דְּמַשְׁעָה דְּקֹאֲמֵר הוּיִין נִסְיָנָ:
כִּי ¹⁸ מִשּׁוֹי אִינִישׁ שְׁלִיָּה בְּמִלְתִּיהָ דְּקִיָּמָא קְמִיָּה. כְּלוּמַר [אִין] דַּעְתּוֹ
שִׁיקְדֵשׁ לוֹ אִשָּׁה שְׁמַתְגַּרְשָׁה אַחֲרֵי כֵן הֵלֶכְךָ אֶפְּלִיזוּ אִם קִידֵשׁ אַחַת
מִקְרִבּוּמֵיָה שֶׁל רַחֵל לֹא נִאֲסְרָה רַחֵל בְּקִדְּוִשָׁן ¹⁹ שְׁהוּא בֵּל עֲשֹׂא שְׁלִים
לִכְךָ לֹא חָלוּ קְדוּשֵׁי קִרְבִּיבִי רַחֵל וְהַשְׁתָּא קִס"ד דִּלִּין דַּעַת הָאֵלֶּס אֵלֶּס
בְּמִידִי דְּקֹאִי קְמִיָּה לִכְךָ אִתְּמַתִּין ¹² בְּשַׁלְמָא בֵּל מַתְנִי * בְּתַרְתָּא אִיכָּא
דְּקֹאֲמֵר קְמִיָּה שְׁדֵר כְּבֵר וְאִכָּרָה לְמִימַר דְּלַעֲמֵיָה עֲלִיָּה וְלִכְךָ פּוֹטֵר
עֲלֵמָה בְּקִרְבּוּת הַרְשָׁאוֹן אֵלֶּס קִרְבָּנָהּ מִי אִיכָּא בְּתַרְתָּא כְּשִׁמְרָה הַרְשָׁאוֹן
אִ"כ לֹא הִיא בְּדַעְתּוֹ עֲלִיָּה לְהִבְיָא קִרְבָּנָהּ וְאִין יַפְטֵר מִנְדְּרוֹ בְּהִבְיָא
קִרְבָּנֵיהּ שֶׁל שֵׁנִי: **מ"ז.** כְּלוּמַר הֵיכִי דְּמִי שָׁלָה הִיא לֹה אַחֹת וַעֲתָה
יֵשׁ לָהּ וּמֵן הָדִין הוּא לִיָּה לוֹמַר הֵיכִי דְּמִי אֵלֶּס מִשּׁוֹס דְּלִשּׁוֹן נוֹיֵר מִשּׁוּבָה
וְיֵשׁ לִישָׁב הַלְשׁוֹן דְּמִיָּא טַעְמָא דְּלַעֲלוֹס הוּא יַדַּע שְׁפִיר דְּמִיָּירִי כֹגוֹן
דְּנִסְיָנָ לְגַבְרִי מְכַל מְקוֹס עַתָּה שְׁמַתְגַּרְשׁוֹ יֵשׁ לָנוּ לְאֶסְרוֹן וְלִפְטֹר
וְדִאי דַּעַת הָאֵלֶּס אֶפְּלִיזוּ בְּמִידִי דְּלֹא קֹאִי קְמִיָּה וְהֵלֶכְךָ הַרְשָׁאוֹן נִפְטֵר
מִלְמִלְתָּא דְּמִיָּא עֲבִיד נְפִשִׁיָּה בְּשַׁעֲרֵה בְּשַׁעֲרֵה דְּהָא נִסְיָנָ ¹⁴ לֹא מִנְי
מֵס וְאִם תִּתְּמַר דְּהָא נְפִשִׁיָּה בְּכַל יוֹם שְׁעוּשָׁה אֹמֶרְתָּ לְחִזְרִיתָהּ לוֹשִׁי
וְאִין נַעֲשֶׂה שְׁלִים בְּדַבְּרָ בְּזֵל הָא בְּשַׁעֲרֵה שְׁעוּשָׁה אֹמֶרְתָּ שְׁלִיחוֹת לֹא
רִישִׁין חֵלְהּ מִקְמָתָהּ וְאֹמֶר רִבְּיוֹ תֵּס דִּישׁ בִּידָהּ לְהִבְיָא עֵיסָה מְגוּלְגֻלָּתָהּ
מִיָּס דִּלִּין זֶה דְּבֵר שָׁלָה בָּהּ לַעֲלוֹס כִּיּוֹן ¹⁶ שְׂבִידָהּ לָלוֹס וְלִגְלַגֵּל הָעֵיסָה
וְיֵרֵ (קְדוּשִׁין דף 30:) פִּירוֹת עֲרוּבָה וְזו מְלוּשָׁה יֵהָא תְּרוּמָה עַל פִּירוֹת
שׁוֹת לֹאֹ כְּמַחְסָר מַעֲשֶׂה דְּמִי וְבִידֵי לְתוּלָשָׁם וּמְכַל מְקוֹס בְּהָא
יֵשׁ לָלוֹס וְלִגְלַגֵּל * מִדְּאֲמֵר פִּרְקָה דָּבֵר גְּמִלְיָל (יִבְמוֹת דף 32.) הָאֹמֶר
שְׂבִידֵי לְגַרְשָׁה מִיָּהּ ¹⁷ אִם יִרְכָּה וְצֵעִי הָתֵם לִיבְיָתָמָה מִיָּהּ וּמִיָּהּ קֹאֲמֵר
לֹא מִיָּהּ לְגַרְשָׁה לֹא מִיָּהּ מִשּׁוֹי שְׁלִים כִּיּוֹן מְחוּסָר מַעֲשֶׂה לְבָבָה לְבָבָה עֲלִיָּה
לָלוֹס וְלִגְלַגֵּל לַעֲנִין זֶה שִׁיכּוֹל לַעֲשׂוֹת שְׁלִים כִּיּוֹן דְּמַחְסָר לִישָׁה וְיִגְלַגֵּל:

טעמא

בנא וואָע"ס שיהיה לה את אחות והיתה נשואה בשבעה שמנה את שלוחו לקדש לו את אשה וה' השליחת מופת היה ולא היו יושבין שם קדשה שלוחו אחי נשגשרה: במילתא דלא קיימא וקס"ד דמקשה [מפמח"י] דלא מסיק איניש אודעתא למנחמו שליה למה שאין דקדש לעשות מותר

אז הוואת אשה נשגשרה שם מיניו האסורות ואם קדשה לו אינא מקודשת ומותר בקרבתו עשעשא אליה אפילו לנשים אשר עתה אסורות ואם יהיו חמותיה ושלוחו לפי מאי דסי' טח

וואגל' לגלגל נזיר אינא קדמה קדש [הוא] (שכבר) נזיר בנתינתו בלא חשני לפטורא אז

לגלגל נזיר אכתי לא נזיר אלא שיהא נזיר נזירי חסדא בלא לפטורא א: יכבד' ענין נזירות ה

עין משפט
נר מצוה

יב א מ״י פ״ט מהלכות
אישות הלכה ו סמג
עשין מח טור ש״ע אה״ע
סימן לה סעיף יא:
יג ב מ״י פ״ט מהלכות
פסולי מוקדשין הל׳ א:
יד ג מ״י פ״ט מהלכות
אישות הל׳ סמג עשין
מח טו״ש אה״ע סימן לה
סעיף יא וזהב״ק פ״ב
דקדושין דף רל ע״א
וברא״ש שם סימן יח:

נוסחת הריב"ז

א] מאותן חמש: ב] קרי:
ג] לשי: ד] לעולה ה]ס"ד
ואח"כ מה"ד ואלו:
ה] ואע"פ שלאחר מיכן היא
לה אחות פנויה כיון כו':
ו] המשלח: ז] דהיה:
ח] דממילתא: ט] אלא אמאי
קא אמת כו' וא"ו ה]ס"ד
ומ"ה דהכי קאמר:

הגהות התוספות

1. ז'ביתא. או ז'יל ארירי.
 2. דפסר. ז'יל.
 3. חזר. ז'יל.
 4. ממי אביי חזר לאלמא
 וסביב וברב ממ ארבי
 שסחי' צנח. 5. ז'יל
 קרובות. 6. ז'יל
 נמחק. 7. מיות 8. וזה
 נמחק. 9. ז'יל
 10. ז'יל
 11. ז'יל
 12. ז'יל
 13. ז'יל
 14. ז'יל
 15. ז'יל
 16. ז'יל
 17. ז'יל

(ממשיך) **הנה** **הנה** **הנה**

דרוב לך הנשים אסור
עליו משום ספק קורבה
השתת נמי נאסרת לך
שבטתן כן נשאסור בקרב
א"צ"פ שאח הנאסר בקרב;
נצא אמרל לי איסורא
דינא דהיית הפרדה הוא
בעולם ויכול לאהו קרב
אין לו לאסור דבעל
אח ברוב קנין שבעולם
אכל א"י הוא קרוב שחיבין
לכאן וצ"י קנין שבעולם
אסורים כדחשיבין האשה
המקדשת כאילו קרש
חצי בעולם שבעולם ו
תימא הכא נמי דיני
אדמר דחשיבין אשה
וקדשה תומרא יתירה אי
לאסור לך הנשים שבעולם
הדור לן לתלות כח
כעשה שקדשה לא היתה
בקדוה לא היתה כחצי
הנשים שבעולם הדין
לינחוט אחר שקדשה
וקדשה יתירה אי השתא
חשיב כחצי הנשים אלא
עוף קין לו בקדוה אמרל
כשחורו קדש תדיר נדן
מקדמו ופורח מן קין
ואין לו בקדוה מקדש;
אסור לה לא בדינחוש
לחמות וגם לא בתב וגם
לא בתב אי דינחוש לא
ממיו אלא ממותר לאם
דינחוש לבת אשתו וגם
אם לא אם אלא אם לא
דינחוש לבת בתה וכלת